

X 321.6
MACZÓ Ágnes

Öngól

Csúfos vereséget szenvedtek a szabaddemokraták a G. Nagyné Maczó Ágnes ellen indított politikai háborúban. Hiába csatlakozott hozzájuk a szocialisták különítménye és a Néppárt vazallusbrigádja, Petőék nem tudták elmozdítani az Országgyűlés alelnöki posztjáról a kisgazdapárt köztiszteletnek örvendő vezető személyiségét, s pártja sem határolódott el tőle. A liberálisok aljas kampánya a visszajára fordult: Maczó Ágnes népszerűbb lett, mint valaha is volt, ráadásul ismét bebizonyosodott, a Rákosi-rezsim és a jelenlegi hatalom között lényegi történelmi összefüggés van. A koalíció bátran és szívesen merít a nagypapa, a közösős politikai hagyatékából.

A Mérleg utcai unokák azonban ezúttal elszámították magukat. Már a célszemély kiválasztásakor hibáztak. Sem bel-, sem külföldön nem lehetett eladni Maczó Ágnest zsidófaló fasisztnak. Tán a távoli tengerentúlon útjára indult néhány csekk az antiszemitizmus ellen küzdő testvérek megsegítésére, de Európa liberális fele hallgatott, a kontinens szabadelvű sajtója nem harapott rá az SZDSZ által felkínált zsákmányra. A hazai sakálók kórusa persze rögvést rázendített. Ám a Magyar Narancs, a Kurír, a Népszava stb., stb. zsurnalisztái nemigen árthatnak már senkinek. Kit érdekel, kit befolyásol, hogy például Eörsi István, az anális ihletettséggel poéta deklarált fajvédőnek titulálja Maczó Ágnest? Az ilyesféle szöveg legfeljebb egy sajtóper tárgya lehet ma már a bíróság előtt.

Az emberek döbbsen figyelték az antiszemitizmusról fröcsögő kormánypárti egyedeket, majd felháborodtak. A közvélemény Maczó mellé állt, teljesen hatástalannak bizonyult a szokásos liberális csinnadratta. Nem csupán az alaptalan vádaskodás, a förtelmes és ritusszerű antiszemitizálás keltett visszatetszést. Nagy balfogás volt a szabaddemokraták részéről az is, hogy Rákosi Máttyás kapcsán, ürügyén támadták meg Maczó Ágnest. A diktátor egyik neve sem cseng jól ebben a honban. A többségben Rákosi nevéhez nem társul a boldog, önfeléd, szolgálati autós, banánzabáló gyermekkor emléke. Édes-bús nosztalgiaiával csak a szabaddemokrata vezérek gondolhatnak a gonosz kopaszra.

Az SZDSZ közjogi mesterkedése szintén eredménytelen volt. A kormánypártok pontosan tudták, hogy a kisgazdák beleegyezése nélkül az alelnöknőt nem lehet parlamentáris eszközökkel eltávolítani tisztségéből. A Maczó-affér tétje éppen az volt, hogy a szabaddemokratáknak sikerül-e jogon kívüli területre terelni a csatát, olyan síkra, ahol ők szabhatják meg a hadviselés feltételeit. Nevezetesen azt, hogy mit szabad tennie, mondania egy közszereplőnek, és mit nem. Sokkal többről volt szó, mint egy pártközi viadalról. Petőék ki akarták jelölni a szólásszabadság, a politikai véleménynyilvánítás és cselekvés, egyszerűen a magyar demokrácia határait. El akarták fogadtatni a társadalommal, hogy majd ők, a sokszorosan megrostáltak és kiválasztottak lesznek a mindenkori döntőbírák abban a kérdésben, hogy mi egyeztethető össze a parlamentarizmussal, és mi rekesztendő ki belőle. Politikai manipulációval, megfélemlítéssel, a megdolgozott nyilvánosság nyomásgyakorló erejével szerették volna – egy precedenst teremtő aktussal – visszahívni és megalázni Maczó Ágnest, hogy aztán később bárkit legázolhassanak, akinek az arcéle nem tetszik nekik. Vállalkozásuk kudarc fordulópontra fordult a magyar belpolitikában.

X 321.6
MACZÓ Ágnes
RÁKOSI Máttyás = RÓTH Mánd - ügyvéd
G. NAGY NÉ MACZÓ Ágnes
népki diszpublicisztika